

ACC. N:R M. 13954: 1-4.

Landskap: *Skåne* Upptecknare: *Erik Jönsson*
Härad: *Bönneberg* Berättare: _____
Socken: *Glumslöv* Berättarens yrke: _____
Uppteckningsår: *tr. 1921* Född år _____ i _____

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Ordstäv och talesätt s. 1-2.
Gätor. s. 3-4.

Samlade i Alstermans fideikommission norra Län

Den som är fattig te får komma långt in i helvete
Han fick sig så mycket som han stekt på elloströcken.

När vår Herr lär se på världen kan den fullige säga till
Dina rika biter inte minn gäss.

Vad ska slaven stå om inte i gytan.

Vad orkar en sova för sin frästa.

Såga kasta sova bäst.

När man skider skider kan i massor

Det är inte mer än ta å lussen än smällen.

Det är mest lus i lusa.

Vad mytla gör det är kan molken, om han bälles ut de var lösa
De är gott å inte va vassod, så lärningen, då hon to katten
o loken av bordet.

En ska inte va myfiken, som hon sa kunden, då hon
hade kottad inne i biten.

Te sjöss kan jag alu vad sa kunden, då de tatta kunden
i älven.

På vilt ställe kan ja vilt, så jaggen, när han kom in
i syttastaved.

Reulighed är en gott ting som hon sa karringen, då hon
vände lagens julattan.

Ungdomen passar sa karringen, då hon hoppades bättst
De är mod varen som rimmet, när molken sover.

Man kan spotta på en slava te den blir vid.
Moden får en gatta lura de då blir hel arbetet.

Man kan inte tänka på allt, som hon sa karringen, när
hon gjorde att kolla midtrog.

Här är ingen ordning, som hon sa katten julattan.
Det smager ändå kall, så karringen, när hon leyste
kauen.

Klockaren o kauen ha samma varel
De e te o stila i som hon sa karringen när han fick
en fulla i fullkloggi.

De går te roven o blaren varelhal.
Vi kan själva äta hummalbröd o ta roven stilla

(De 1)

Den asande lommen låg först som den ratabbe
Rödes e snart brödes.

Den juleas inte dligt, som har rekken i behall.

Då nåd vämes, då nåd spilles.

Alri så vår slejdes inga våra.

Stadsresa e darsesa.

Han far värel an fan i ett flundrestima.

Nån knubtan e lora viss lastarna.

Nån falligdoma gå in om dören gå tilliken ut genom
rudorna.

De gå till först som ett hastigt uppsände.

Den som giftes sig med en gå får ängra det om (inom) ett år.

Kulör is som kan så bomen när kan sed.

Juggen röddes låg så bomen när kan sprang för boken.

Den ka, som väljar får nåd, men den som låg får ingenting

De blir inte godt när förrän allt de andra ramlat ut
som kan så kärningen, när hon fall ut från tallet.

Den lade o fede kan döjes a hede.

Första leo a alri go.

Skattan bät som skattas bät

Lika van lilla bät som kan så fan, när kan drita med prästen.

Här a långt fram som kan så kärningen när hon tida se te boga.

Här ska ja inte rödra så kärningen när hon tad på koregären.

Did ska vi alla om vi lever o kan lättna, sa quibben.

Part vi fryser o sväller ska is val inte fara illa för de

När sinnen e ualla vätter de boarna.

När musen e uall e uelled bestel

Där ble inga byxor a den vatten.

När kallen ai borta duntan musen på bordstam.

När solen går i väster e di lade di bätle.

En flicka gör inga sinnen.

Hort en vämel se kan en röven bag.

A dremiga blir inte ^{de} upplegg (?!). Skall det kanste

vra: dremiga blir inte a upplegg.

Han kan maren te sin god o röven te sin spelman.

"Göra mun o rör te ill"

"A alnar a samma sleke."

Upplysnings av Euf Jönsson

1. Pingeli på den källningen lå o rädda, gubben öpp
rände 'a in ore onking så fick källningen so o sova.
(Källningen som en tystig - olamburet) Papp o "svack".
2. Ett hål i ore onking stället mannet i länge
in (Pigan i rummet)
3. Mitt smellan beven delborjar en lek, mitt uppå
boken de ligger steg i borsan där sovar de in.
(En kvinna som tjinnas)
4. Han stäck sin vord in i hennes vord, det smack
kon satask o han for or mer stället. (En som kom
ridande med en kvinna. Stäck in det i rummet på en
flicka ... och red bort med stället)
5. Flyttapp i en flyttal smack smack för en asthal.
(Ett barn som där.)
6. Mitt i Karna o i rummet på Per. (Hobiten R)
7. Fyra bollbollar två i skottkontorn en i bollen
och en i sviss. (Ett barn med kull o fisk).
8. Svart som kol man inte kol, ett som bröd men
inte bröd, de flyger över bost lämn o vana, och när
det kommer från talen som en man. (Brevet)
9. Fyra leverleuka två stembulla en lapp, en lapp o
en tjärlal. (Kallen)
10. De kom en man från Englands land, han hade två
te stögg o kom te rummet o tusen lapp på sin lapp.
(En lapp)
11. Lila lilla sad o jirka med en fjunt i ändan. (Applet på träd)
12. Syftar Jara sa te syftar stina om hon kunde få
lära hennes bollenlösa lek. Han hade id när hon baka,
han hade id när hon byggde, han hade id när hon trilla
alla sina barn (Fingring)
13. Han jingfuro skulle bli sig men den fjunt ble
alri. blödd (Län man stikker (fem stulor))

14. Två tystrar bodde i en små by. De tvätta sig alltid i ett vättan o' torla sig på en handduk. (För tystrar)
15. Runt om solen, runt om jorden är ben o' en röngår.
[Pannjärn (i öggna spisan)].
16. Lagg på lagg men ingen sara. (Kallurordet)
17. Om dagen full av kall o' blod om natten slår o' gagnar. (En tröst)
18. Joz är varmast när det är kallast och kallast när det är varmast. Om sommaren tryg sig ingen och mig men om vintern samla de sig alla omkring mig. (Kallstenen)
19. På två stolar stod en säck på sätten stod en krasu, på krasuen stod en mölla, på möllan stod en skog och där va alla skogens vilddjur. (Allmänskan)
20. Vad är svärte än tråd? (Synden)
21. Vad är södare än söll? (Sönnen)
22. Vad är blodig än blöc? (Stå dia)
23. Vad är vitare än svansen? (Änglan)
24. Vad ropar löjre än tranan? (Stellan)
25. Biskopen i Lund han kope en hund, han hette som du, som joz, som folk, som på, ja sågdes hans kanna. Vad hette han? (Vad)
26. En man (el. joz) kan ha i mina när vi inte tie (10) man kan vara på en jämsling. (Styget)
27. Lille Lolle lå på byllan randa ner o' slas ita. Inga man i hela världens lille Lolle ljätja kan. (Styget)
28. Vad blir större ju mer man tages bort? (Hålet)
29. Min fader ^{han} var, jag hans moder blev, det blev som mig drade var min moders ende man. (Hennes fader i fångel, där han skulle svälla itijäl; hans auköriga fingro vor att besöka honom, men ej blev de någon veal. Då fick han dia sin dollar som kope ett barn. Hans ingu rikteterna fingro veta detta, blev han beordrad.)
30. Tjra hängande, fyra dängande, två itas vry mot byn, två pegar rätt mot skogen o' en luttars baggeter. (Kon.)

Erik Amström